

[Første næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde og civilforsvarslov. (Det civile arbejdes varighed m.v.).

(Fremsat 23/10 85. Første behandling 30/10 85. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Med det ændringsforslag, indenrigsministeren er fremkommet med, skrives der i virkeligheden politisk historie.

Hidtil har det været sådan, at de partier, der har stået bag forsvarsforliget, også har været enige om, at tjenestetiden for de civile værnepligtige skulle være længere end tjenestetiden for de militære værnepligtige. I konsekvens af dette fremsatte regeringen et forslag, der skulle følge forsvarsforligets beslutning om at forlænge tjenestetiden for de militære værnepligtige op, men sådan at der stadig væk var tale om forlænget tjenestetid for de civile værnepligtige.

Ved første behandling gav jeg på socialdemokratiets vegne udtryk for, at vi mente, tiden nu var inde til at ligestille tjenestetiden for de civile værnepligtige med tjenestetiden for de militære værnepligtige. Det blev ikke alt for venligt modtaget af regeringen og regeringspartierne, men jeg er meget glad for at kunne notere mig, at den argumentation, vi har fremført, har gjort indtryk, og at der nu er enighed mellem regeringspartierne og socialdemokratiet om, at tjenestetiden for de

civile værnepligtige skal være sammenfaldende med tjenestetiden for de militære værnepligtige. Det har altså betydet, at det nu er et enigt folketing, der står bag længden af tjenestetiden for de civile værnepligtige.

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for den positive holdning, han har vist, og for, at det er et enigt folketing, der nu kan gennemføre en tjenestetid for de civile værnepligtige, der er sammenfaldende med tjenestetiden for de militære værnepligtige. Tak til indenrigsministeren!

Pelle Voigt (SF):

Som det fremgår af betænkningen, anser SF dette forslag for at være et fremskridt i henseende til ligestilling mellem civile værnepligtige og andre værnepligtige og agter derfor at stemme for forslaget. Så langt, så godt.

Jeg bliver nødt til at understrege, at baggrunden for, at denne ligestilling nu indføres, er den ubehagelige, at forsvarsforligspartierne er blevet enige om en lov, der på andre væsentlige områder helt skævvrider værnepligten i Danmark og vil fordele værnepligtsbyrden på en mere skæv måde, end vi har oplevet det i mange, mange år, imellem militære værnepligtige indbyrdes.

Vi mener, at det fremskridt, der ligger i det lovforslag, vi behandler her, skal fastholdes, selv om det på et eller andet tidspunkt forhåbentlig vil lykkes at få brudt med den indtil nu helt ubegrundede og helt udokumenterede beslutning, forsvarsforligspartierne har truffet om, at man vilkårligt skal give forskellige grupper af værnepligtige forskellig tjenestetidslængde.

Vi anser det som sagt for et fremskridt, at det ikke længere er muligt at give folk, der aftjener civil værnepligt, længere tjenestetid end andre, og agter derfor at stemme for lovforslaget, men understreger, at det på ingen måde præjudicerer vores stilling til spørgsmålet om differentiering af værnepligten, som vi vil vende tilbage til og skal diskutere ved behandlingen af lovforslag nr. L 44 i næste uge.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan gøre det kort, for jeg er meget enig i det, hr. Pelle Voigt har sagt.

Vi kan naturligvis tilslutte os gennemførelsen af den forandring, hr. Hjortnæs beskrev,

[Albrechtsen]

at der nu bliver den samme tjenestetid – det er kun en elementær retfærdighedsgerning, der derved sker – men vi vil naturligvis på ingen måde på noget tidspunkt under behandlingen af disse sager tage medansvar for det samlede tjenestetidssystem. Det går jeg heller ikke ud fra nogen havde forestillet sig at vi ville gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Fremsat 11/2 86. Første behandling 13/3 86. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Da miljøbeskyttelsesloven i sin tid blev vedtaget, skete det med stemmer fra socialdemokratiet og det konservative folkeparti. An-

dre partier ville med forskellig begrundelse ikke medvirke på det tidspunkt.

Nu er vi i den meget interessante situation, at der fra regeringens side foreligger et forslag til skærpelse af miljøbeskyttelsesloven, men ud over dette har der i folketinget foreligget en række forslag, dels et fra socialdemokratiet, dels to fra SF og VS, som lægger op til en yderligere skærpelse ud over den, regeringen har foreslået. Situationen var jo den, at det forslag socialdemokratiet fremkom med, de forslag, SF og VS fremkom med, ikke fik en særlig venlig modtagelse af regeringen og regeringspartierne ved førstebehandlingen.

Igen har vi oplevet – det synes jeg bestemt der er grund til at udtrykke glæde over – at regeringen og regeringspartierne har ladet sig overbevise af saglige argumenter.

Jeg er meget glad for og tilfreds med, at socialdemokratiets forslag til en væsentlig skærpelse af miljøbeskyttelseslovens formålsbestemmelse er blevet accepteret i uændret skikkelse af regeringen, af regeringspartierne, og at det er et meget bredt flertal i folketinget, der nu er gået sammen om en væsentlig skærpelse og præcisering af formålsbestemmelsen. Der er nu ikke længere tvivl om, at det, der skal lægges vægt på, er miljøhensynet og det alene. Det eneste, der kan svække dette princip, er det almindelige forvaltningsretlige princip om proportionalitet, at der skal være rimelighed i tingene. Det har vi klart præciseret i betænkningen, det er der enighed om, og derefter skulle der være skabt klarhed på dette område. Jeg tror personlig, at det er den væsentligste ting, der sker nu.

Ud over det er der en lang række andre ting, jeg tror vil være meget nyttige. Jeg er tilfreds med, at vi får en skærpelse af hele godkendelsesproceduren, dels på baggrund af forslag, vi har fremsat, dels på baggrund af forslag, SF og VS har fremsat. Vi får tidsbegrænsede godkendelser, der bliver skærpet mulighed for at gribe ind, alt sammen noget, der vil medvirke til i praksis at styrke mulighederne for tilsynsmyndighederne for at sikre et bedre miljø.

Vi havde også gerne set, at vi havde taget stilling til miljøankenævnets placering, og ved første behandling af det forslag, vi havde fremsat, var der tanker fremme om, at miljøankenævnet skulle slettes. Det var der på det